

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατρίβων ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐκδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμήναι

Σιδηροδρομικὰ Πιτρῶν

§ 1

Ἐπὶ τῆς, διὰ τῶν κρηπιδωμάτων τοῦ λιμένος Πατρῶν, συνδέσεως καὶ συγκοινωνίας τῶν δύο σιδηροδρομ. γραμμῶν, Ἀθηνῶν—Πατρῶν καὶ Πατρῶν—Πύργου, πολλὰ ἐγράφησαν ἄχρι τοῦδε καὶ τὸ ὅλος ἀσύμφορον, τοιαύτης πραγματοποιήσεως, ποικιλοτρόπως κατεδείχθη, ἀλλὰ καὶ μεθ' ὅλας τὰς λογικὰς παραστάσεις περὶ τῶν ζημιῶν ἃς θέλει ὑποστῆ ἡ πόλις, ὑπ' ὅλας τὰς ἐπιφύσεις, αἱ προπαρασκευαστικαὶ ἐργασίαι, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν τείνουσι, καὶ χωρὶς τινος ἀπολύτου ἀνάγκης.

Λέγεται, ὅτι, ὡς ἐξετελέσθη ἡ Σιδηροδρομικὴ Γραμμὴ Ἀθηνῶν—Πατρῶν μέχρι τοῦ ἰδρυθέντος ἤδη, παρὰ τὸν ἀγ. Διονύσιον, σταθμοῦ, δὲν ἐπιτρέπεται πλέον νὰ ἐκτελεσθῆ ἡ σύνδεσις καὶ συγκοινωνία τῶν δύο, ὡς εἴρηται γραμμῶν, διὰ τῆς Β. Α. πλευρᾶς τῆς πόλεως καὶ διὰ σύρηκος ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν, ὡς εἶχε γίνε μελέτη τοιαύτη, καὶ σχέδιον ὅπως χρησιμεύσῃ ὁ αὐτὸς σταθμὸς ὡς ὀρμητήριον διὰ πᾶσαν κίνησιν ἐφ' ὅλων τῶν ὑπὸ τοῦ σιδηροδρόμου ἐξυπηρετούμενων καὶ ἐξυπηρετηθησομένων σημείων. Καὶ προκείμενον νὰ ἐπιδιωχθῆ ἀμέσως ἐξ Ἀγ. Διονυσίου ἡ πραγματοποιήσις τῆς τοιαύτης ἰδέας, θέλει εἶσθαι πολὺ δύσκολον ἴσως, ἀλλὰ διὰ μικρὰς ἀναδρομικῆς πορείας, ἐπὶ τῆς λειτουργούσης ἤδη γραμμῆς, μέχρι τοῦ ἄρμόδιου σημείου, καὶ ἐκείθεν διὰ μεμελετημένης στροφῆς, λύεται φρονούμεν τὸ ζήτημα. Καὶ μήπως οἱ σιδηροδρομοί, εἰς πλείστα ὅσα μέρη, δὲν ἀλαλαβάνουσι τὴν κανονικὴν διεύθυνσιν τῶν δι' ἀναδρομικῶν πορείων ὅπως παρακάμπτωσι δυσκολίας, ἀποφεύγωσι ζημίας κτλ; Ἐν Νέα Ἰόρκῃ, ὅπως μὴ παραβλαφθῆ ἡ κίνησις τῆς πόλεως, ἐδημιουργήθη ὁ ἐναέριος λεγόμενος σιδηροδρομος, ἐν Λονδίῳ ὁ ὑπόγειος, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐν Μασσαλίᾳ συνεκοινώθησαν τὸν παλαιὸν λιμένα ὑπογείως μετὰ τοῦ σταθμοῦ τοῦ Prado, καὶ ἐν Γενουῇ ἐπίσης τὸν κεντρικὸν σταθμὸν μετὰ τῆς γραμμῆς Sprozzia, Pisa κλπ. ἐν Παρισίοις δὲ εἶχεν ἐπιτραπῆ, ἐπὶ τινι χρόνον, —χάριν δοκιμῆς, — ἡ κυκλοφορία ἀτμοκινήτων τροχιοδρόμων ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Βουλευθῶν, ἀπηγορεύθη ὁμοίως κατόπιν ὡς ἐπικίνδυνος. Διὰ τοὺς αὐτοὺς ἄρα λόγους, καὶ ἐτι μείζονας, δὲν οφείλομεν καὶ ἡμεῖς ν' ἀπαγορεύσωμεν τὴν ἰδρυσιν χειροπέδης ἐν τῷ κέντρῳ τῶν κινήσεών μας, οὕτως δὲ ἀποτρέψωμεν καὶ κίνδυνον ἀδιάλειπτον ἀπὸ τῶν κεφαλῶν ἡμῶν, καὶ λέγομεν μείζονας λόγους, διότι ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ πρόκειται ἀκριβῶς νὰ καταλάβῃ τὰ σημεῖα ἐφ' ὧν διενεργεῖται πᾶσα ἡ συγκοινωνία τῆς πόλεως μετὰ τοῦ λιμένος, πᾶσα κίνησις καὶ ἐργασία, καὶ τὰ ὅποια θέλουσι διαταράττεσθαι, παρακωλύεσθαι καὶ διατρέχει κίνδυνον ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν. Ἀπηγορεύθη ἐν Παρισίοις ἡ κυκλοφορία Ἀτμοκινήτων Τροχιοδρόμων ἐνθα μία μικροσκοπικὴ ἀμάμαξα, σῦρουσα μόνον ἐν λεωφορείῳ καὶ ἐπὶ Βουλευθῶν πλατῶνους τριπλασίον ἴσως τοῦ τῶν κρηπιδωμάτων τοῦ

λιμένος Πατρῶν, καὶ ὅπου πρὸς τούτοις ἡ θέσις εἶναι ὅλος διάφορος καὶ ἡ κίνησις λίαν περιορισμένη, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν θέσιν καὶ τὴν ποικίλην κίνησιν εἰς τὸν ὡς εἴρηται, κρηπιδωμάτων, πρόκειται δὲ περιπλέον νὰ κυκλοφορῶσιν ἐπ' αὐτῶν ἀμαξοστοιχίαι σιδηροδρομικαὶ πλήρεις μετὰ μακρᾶς σειρᾶς ἀμαξῶν φορτηγῶν ἢ μὴ, χωρὶς νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ δύο σταθμοὶ θὰ εὑρίσκωνται καὶ εἰς ἀδιάλειπτον ὑπηρεσιακὴν συγκοινωνίαν.

Δυνατὸν νὰ μᾶς εἴπωσιν ὅτι εἶναι ἀργὰ πλέον, ἀλλὰ καθ' ἡμᾶς οὐδέποτε εἶναι ἀργὰ, ἐν παρομοίαις περιστάσεσι, καὶ μόνον πρόνοια ἀπαιτεῖται καὶ καλὴ θέλησις, ἐκτός τοῦ ὅτι μόνον μελέται ἐγένοντο, οὐδεμίαν δὲ ἐτέρα δαπάνην, ἐπιζητεῖται δὲ ἡ ὅπως συμφερώτερον καὶ καλλίτερον, ἐπιτέλεισι ἔργου, μεγάλου ἐνδιαφέροντος, ὅπερ ἐκτελεσθὲν ἄπαξ, δὲν μετακινεῖται εὐκόλως καὶ ἀνευ μεγάλων ζημιῶν.

Λέγεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις καταγίνεται διὰ καθημερινῆν, μετὰ τῶν Πατρῶν ἀτμοπλοικὴν συγκοινωνίαν ἐκ Βρισησίου, ἀλλὰ πῶς θέλει διατηρηθῆ αὕτη; ὁ ἐκ τῆς Δυτικῆς Βύρως ταξειδιώτης, διὰ Κωνσταντινουπόλιν λ. χ. ὅπως προτιμῆσθ τὴν διὰ Πατρῶν ὁδὸν πρέπει νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν ὅτι θὰ εἴρη ταχύτητα μετ' ἀσφαλείας, τάξεως, εὐκολίας καὶ οἰκονομίας, ἅτινα τότε μόνον θὰ συνυπάξωσιν, ὅταν δημιουργηθῶσιν ἀποβάθρα καὶ τελωνιακὸν παράρτημα παρὰ τὸν σταθμὸν, καὶ ὅσον εἴν τε ἀνετιώτερα καὶ ἀσκαυδάλιστος ἀποβίθαισι καὶ ἐπιβίθαισι, κατὰ τὴν ἑρπᾶν καὶ θάλασσαν, δίδον ὅθεν περὶ αὐτῶν νὰ μεριμνήσωσι πρῶτον οἱ ἄρμόδιοι καὶ εἰς ἄμεσον ἐκτέλεσιν προβῶσι, χωρὶς νὰ περισπῶνται καὶ καταδαπανῶνται εἰς ἰδρυσιν δύο μεγάλων σταθμῶν ἐν Πάτραις—Βορείου καὶ Νοτιοῦ—φρονούμεν μάλιστα, ὅτι εὐχῆς ἔργον θέλει εἶσθαι νὰ περιορισθῆ ἅπασα ἡ προσοχὴ αὐτῶν εἰς τὸν ἰδρυθέντα ἤδη σταθμὸν, παρὰ τὸν ἀγ. Διονύσιον, εἰς ὃν νὰ δοθῆ σημασία καὶ τελειοποιήσις διεθνῆς, ἡ παραλία καὶ παρὰ τὸν λιμένα τοποθεσία αὐτοῦ, θέλουσι διευκολύνει πᾶσαν πρὸς τοῦτο καλὴν πρόθεσιν. Μὴ λησμονῶμεν δὲ, ὅτι οἱ ταξειδιῶται τῆς ἐποχῆς μας καὶ ἰδιαιτέρως οἱ χάριν περιηγήσεως ἢ διασκεδάσεως ἀποδηροῦντες—οἵτινες εἶναι καὶ περισσότεροι κατ' ἀριθμὸν—προτιμῶσι πάντοτε τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ μέρη, τὰ παρέχοντα, μετὰ τῆς κανονικῆς ταχύτητος, τὰς πλείστους ἀνέσεις καὶ ἀσφαλείας, ὀλιγωτέρως δὲ ἐνοχλήσει, καὶ μόνον ὑπὸ τοῦς ὅρους τοῖτους δυνατὸν εἶναι νὰ προτιμηθῆ ἡ ὁδὸς Πατρῶν—Πειραιῶς πρὸς τὴν Ἀνατολὴν ἐκ τῆς Δυτικῆς Βύρως καὶ τ' ἀνάπαλιν—διότι δὲν εἶναι ὁδὸς ἣτις θὰ λαμβάνηται κατ' ἀνάγκην, ὡς ἡ τοῦ Βρισησίου, ἀλλὰ προαιρετικὴ ἢ κατ' ἐκλογὴν, ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλας ὁδοὺς.

§ 2

Ὁ σταθμὸς τοῦ σιδηροδρόμου Πατρῶν—Πύργου ἐσημειώθη παρὰ τὸν ἀγ. Ἀνδρέαν ὅπως ἐκτελεσθῆ μετὰ τῆς Γραμμῆς αὐτοῦ κατὰ μῆκος τῆς παραλίας.

Καθ' ἃ καταφαίνεται, ἐκ τῆς σημειωθείσης τοποθεσίας, τῆς ἐκτάσεως καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, οἱ περὶ τὴν μελέτην αὐ-

τῶν ἐπασχοληθέντες, πολλὸ ὀλίγον ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τὰ συμφέροντα τοῦ δημόσιου, ὅπερ θέλει ὑποβληθῆ εἰς μεγάλας ἀποζημιώσεις, τῆς πόλεως, ἢ καταστρέφεται τὸ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ἀρμόδιότερον σημεῖον πρὸς ἐπέκτασιν τῶν συνοικισμῶν τῆς, ἐτι δὲ ὀλιγοτέρων ἐσεβάσθησαν τὴν καλαισθητικὴν, διότι ὅτε σταθμὸς καὶ ἡ γραμμὴ θέλουσιν ἐκτελεσθῆ ἐπὶ ἐπιχωματώσεων ποικίλων καθ' ὄψιν, ἐνὸς μέχρι δύο μέτρων ὡς λέγεται, αἵτινες ἐκτείνονται παραλλήλως τῆς παραλίας καὶ καθ' ὅλον τὸ μῆκος αὐτῆς μέλλουσιν, ὡς φρουριακὰ προχώματα, νὰ περιφράξωσι καὶ παρακωλύσωσι πᾶσαν πρὸς τὴν παραλίαν συγκοινωνίαν τῶν μεσογειοτέρων μερῶν, ἀσχημῶσι δὲ αὐτὴν διὰ πάντα ἴσως, καὶ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ λόγος τῆς δικαιολογῶν, ὅπως δῆποτε τὴν προτίμησιν τῆς τοιαύτης ἐκτελέσεως, διότι οὐδὲν ἀπολύτως οὐδὲν κώλυμα παρουσιάζει, καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς διαστάσεις ἢ μεσημβρινῆς πεδιάδος τῶν Πατρῶν πρὸς τοποθέτησιν τῆς γραμμῆς ἐν οἷῳ δῆποτε ἐτέρῳ σημείῳ, τοῦναντίον μάλιστα φρονούμεν ὅτι ὅσον μεσογειότερον τοποθετηθῶσιν, ὅτε σταθμὸς καὶ ἡ Γραμμὴ θέλουσι στοιχίσει καὶ κατὰ πολὺ οἰκονομικώτερον, ἀπορίας δὲ ἄξιον εἶναι πῶς ἐπροτιμήθη ἡ πολυδάπανος καὶ ἐπιζημία παραλία διὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου πάντας, —τὸ δημόσιον δὴ τὴν πόλιν καὶ τὴν ἐταιρίαν, διότι μεσογειότερον αἱ ἀποζημιώσεις εἶσονται μετριώτεροι, ἢ πόλις μετὰ τῆς παραλίας ἀπαλλάσσονται τοῦ ἀποκλεισμοῦ, καὶ διὰ τὴν ἐταιρίαν τὸ ἔδαφος ἀπαρτίζεται ἐκ στρωμμάτων στερεωτέρων, ὑψοῦται δὲ βαθυμῆδὸν κατὰ τοσοῦτον ὅσον περὶ οὐκ ἀπαιτεῖται, κατὰ τὸ πλείστον, ὅπως μὴ ληφθῆ ἀνάγκη ἐπιχωματώσεων, καὶ οὕτως ὅθεν ἂν διέλθῃ ἡ γραμμὴ, διὰ κτηματικῶν ἢ ἄλλων ὁδῶν διασταυρουσῶν τὴν πεδιάδα, θέλει διέρχεσθαι ἐπιπέδως (de niveau sur plan) χωρὶς νὰ δυσχεραίνηται κατ' οὐδὲν ἡ λοιπὴ συγκοινωνία, καὶ οὐχὶ ὡς ἐσχεδιάσθη διὰ τεχνιτῶν κυρτῶν διαβάσεων (Sur barrage) ἐπὶ προχωμάτων ἐγερθησομένων ἀπὸ τὴν παραλίαν, ὡς εἴρηται, ἐνθα ἡ κυκλοφορία εἶναι ἀδιάλειπτος καὶ ποικιλοτάτη.

Ἀλλὰ τὰ προχώματα συνεπάγονται καὶ ἄλλας συνεπείας, ταῦτα κατασκευασθήσονται, ὡς γνωστὸν, δι' ἀνωρύξει τάφρων, ἐνθεν καὶ ἐνθεν, αἵτινες βεβῶως θὰ πληρῶνται στασίμων ὑδάτων. . . . τοῦ ἔδαφους ὄντος λίαν χθαμαλοῦ εἰς πλείστα μέρη καὶ μὴ ἐπιτρέποντος τὴν ἐκροὴν αὐτῶν πρὸς τὴν θάλασσαν (παράδειγμα ἔτρωσαν οἱ παρόμοιοι χάνδακες τῆς ἐθν. ὁδοῦ Πατρῶν—Ἡλείας, οἵτινες κατὰ τὸ πλείστον διατηροῦσι, σχεδὸν διαρκῶς ὑδάτα σεσηπῶτα), διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν δὲ ἀποκόπτονται καὶ καταστρέφονται κτήματα ἑτοιμὰ προσοδοφόρα—μέχρι πλάτους εἴκοσι πέντε μέτρων εἰς τινὰς τοποθεσίας, ὡς λέγεται—καὶ τὰ ὅποια ὄχι μόνον ἀκριβοπληρῶναι τὸ δημόσιον καὶ ἐπιβαρύνεται μὲ τόκους, ἀλλὰ χάνει καὶ τὴν πρόσδον, καὶ ἐννοοῦμεν διὰ τὰ πλέον τοῦ κεκαλονισμένου καὶ τῆς ἀνάγκης καταστρεφόμενα κτήματα πρὸς ἐξοικονομήσιν ὀλικῶν καὶ μάλιστα ἀκαταλλήλων.

Ἀπορίας ἄξιον εἶναι πρὸς τούτοις πῶς ἐπρο-

τιμήθη ή άμέσως μετά τόν άγ. Άνδρέαν τοποθεσία όπου όχι μόνον τά γήπεδα είναι υπερτιμημένα αλλά και είκοδομας και έργασίαςον θέλουσι καταδαρισθί και τό προάστειον άγ. Γερασίμου θέλει σπουδαίως παραβλασθί, κ' ή κυρία είσοδος του Νάου αυτού θέλει καλυφθί δι' ύψηλού προχώματος, ίπερ θά ύποχρεώση τους συνήθως έν αύτφ έκκλησιαζομένους ή να έγκαταλείψωσι τόν Νάον των, όν μόλις και διά πολλών άγώνων άνήγειραν, ή να διασκελιζώσιν έκάστοτε—ούχι άκινδύως τό πρόχωμα ίπερ πρός έξωραίσμόν ή καλαισθητική κατεσκεύασε. . . τηρούσα άπαρεγκλήτως LES TERRES techniques!

Τήν έξαιρετικήν τοποθεσίαν και τόν σχηματισμόν της μεσημβρινής πεδιάδος των Πατρών θαυμάζουσιν οι διαβάται πάντες, άνευ διακρίσεως, και οι Α Α Μ Μ οι βασιλείς κατά την έν Πάτριος διατριβήν των, έκαιλοτύχησαν άνεπιφυλάκτως τους Πατρείς δι' αυτού άνά ταύτην περιπάτους των. Η τέχνη άλλαχού διευθετεί, καλλωπίζει και μετασχηματίζει βράχους και έλη είς παραδείσους, παρ' ήμίν όμως οι όροι άναστρέφονται. Έν Μασσαλία όπως άποκτήσωσιν σχετικήν κίνα άπόλαυσιν έδημιούργησαν διά μεγάλων δαπανών le tour de Corniche και λέγομεν σχετικήν διότι άφ' ενός έκτείνεται άχανής θάλασσα έκείσε, πολυτάραχος ως επί τό πλείστον, άφ' άλλου δε βράχοι ζυφοί και άγονοί, άφ' ών ή τέχνη ήλθεν επίκουρος και τους έκόσμησεν ένμέρει.

Καθ' ήμας πολύ συμφερώτερον θά ήτο εάν έγκαταλείπετο ή ιδέα του σταθμού και περιορίζοντο πάσαι αι ένεργείαι είς τελειοποίησιν του βορείου, επανελαμβάνοντο δε αι μελέται της Β. Δ. πλευράς της πόλεως, συνδέσεως και συγκοινωνίας του σιδηροδρομού Πατρών—Πύργου. Άλλ' εάν επί του παρόντος τοιαύτη σκέψις είναι άνεπιτικός, τότε φρονούμεν, ότι καλόν θέλει εΐσθαι να έξετασθί πάσα ή έκτασις μεταξύ της παραλίας άγ. Άνδρέου και Ύψηλών Άλωνίων όπως έξευρεθί τό άρμόδιώτερον σημείον έφ' ου να έκτελεσθί ο σταθμός, χωρίς να παραβλάπτεται τό μέλλον της πόλεως, παραλλήλως πάντοτε έγκαρσίας τινος: ο δού, δι' ής: να συγκοινωνήσωσιν οι δύο σταθμοί και δι' ίπποσιδηροδρομού, ως σκέψις γίνεται, και νομίζομεν ότι ή οδός Κορίνθου, ή ή παραλλήλος αύτης οδός Κανακάρη, είναι κατάλληλοι προς τό το, διότι και εύρείαι είναι και κινήσεις μεγάλη έν αύταις δέν γίνεται, έκτός τούτου δι' αυτών έξυπηρετηθήσονται εύκολώτερον διάφορα σημεία της πόλεως, ένφω διά της παραλίας, ή της οδού άγ. Άνδρέου, ή κυκλοφορία ίπποσιδηροδρομού έσεται δύσκολος και οχληροτάτη ως έκ της πολλής κινήσεως και άδιαλείπτου συγκεντρώσεως κόσμου έν αύταις, αιτινες μειονεκτούσι και κατά την θέσιν, ως έκ της οποίας αι προς την όλην πόλιν ύπηρεσίαι έσονται λίαν περιορισμέναι, λέγοντες δε ταύτα, έχομεν ύπ' όψιν, ότι ή άρκτική ζώνη της πόλεως, ή εύρεία δηλ. κάθετος λεωφόρος, ή χωρίζουσα τόν σιδηροδρομικόν σταθμόν άπό την πόλιν, θέλει ταχέως χαραχθί και τελειοποιηθί ως δει, όπως έχαραχθί και ή μεσημβρινή. Υποβάλλομεν προς τούτοις τοίς άρμόδιοις προς μελέτην, άν μετά την έκ του Ν σταθμού έξεσόν της γραμμής, είναι δυνατόν να δοθί τοιαύτη διεύθυνσις είς αύτην, ώστε έν ή περιπτώσει βραδύτερον πραγματοποιηθί ή διά της Β Α πλευράς της πόλεως ως εΐρηται, σύνδεσις και συγκοινωνία των δύο γραμμών, να ήναι εύκολος ή συνάντησις των.

Έκθέτομεν τάς σκέψεις ήμών, άπλώς και μόνον όπως δώσωμεν άφορμήν τοίς άρμόδιοις και τοίς δυναμένοις, ίνα, δι' έπισταμένης συζητήσεως έπιτευχθί ή, όσον συμφερώτερον δυνατόν, πραγματοποίησις έργων τέσων σπουδαίου κοινού ένδιαιφρόντος.

Π.

Δημοτικά.

—)(—

Τά έκτροπα άτινα λαμβάνουσι χώρον έν τφ επίσημφ και άνεπισήμφ κύκλω της ήμετέρας δημοτικής άρχής, είσι τόσα πολλά και ποικίλα, ώστε δύσκολον είναι και να περιέχωνται είς γνώσιν ήμών άπαντα έγκαιρώς και να έξελέγχωνται άκριβώς. Μετά λύπης μαυθάνομεν πρώτον ότι σκανδαλώδης και άπροκάλυτος ένεργείται συναλλαγή μεταξύ ένίων, εύτοχώς άλλων, έκ των δημοτικών συμβούλων και του κ. Δημάρχου και ότι προς άγοράν συνειδήσεων θυσιάζονται μέγιστα δημοτικά συμφέροντα και παραβλάπτεται ούτως και είς τά καίρια ή δημοσία τάξις και ή ασφάλεια. Όσα ανακοινούνται ήμίν επί του προκειμένου καθ' έκάστην δέν είναι δυνατόν να αναγραφώσι, χωρίς να έρυθριάσθ και αυτός ο χαρτίς. Η δημοτική άρχή, προς έπιτυχίαν του θανείου, είς ο προσεκλούθη άναποσπάσις ή ψυχή αύτης, έχει ανάγκην άσυνειδήτων ψήφων έν τφ δημοτικφ Συμβούλιφ και προς άπόκτησιν αυτών ούδενός φείδεται. Εύτοχώς ή πλειονότης του ήμετέρου δημοτικού συμβουλίου άπαρτίζεται ύπ' άνδρών άξίων πάσης πίστεως και μετά βεβαιότητος πεποίημεν έν επί τιμή και τη ορθοφροσύνη αυτών.

Και πάντοτε μέν έν τφ ήμετέρφ δημοτικφ Συμβούλιφ ή συζήτησις των διαφόρων δημοτικών ύποθέσεων διεξάγεται ύπό τραχυτάτους όρους, αλλά καθ' ά μαυθάνομεν κατά την συνεδρίασιν της παρελθούσης Δευτέρας ή συζήτησις του ζητήματος του καθαρισμού και της έξασφαλίσεως της κεντρικής παρα την Άκρόπολιν ύδραποθήκης προσέλαβε τόσον όξύν χαρακτήρα μεταξύ των κ. κ. Συμβούλων, ώστε όλίγου δεΐν ήρχοντο είς τάς χείρας οι κ. κ. Σύμβουλοι, αι δε άβροφρονέστεραι λείξει αιτινες άντηλλάγησαν επί του προκειμένου, ήταν αι κακοηθέστατε κτλ. Ούδ' ο κ. Πρόεδρος απέφυγε τους προπηλακισμούς και τίς βερείας μομφάς επί φατριασμφ. Είναι και τούτο άγθόν της αυτοδιοικήσεως, τό όποϊον πρέπει να λάβωσιν ύπό σημείωσιν οι κ. κ. φιλελεθεροί. Ο δήμος ήμών με τάς διαθέσεις του δημοτικού συμβουλίου και την ψυχολογικήν κατάστασιν της δημοτικής είναι άδύνατον να διοικήθί άνθρωπίνως και πρέπει να τεθί ύπό άπαγόρευσιν. Έκει κατήντησαν ο δήμος διοικείται άνευθύνως, τά δημοτικά συμφέροντα βαίνουσι κατά κρημνών, διοικητική άρχή διά να θέσθι φραγμόν είς την άτασθαλίαν, δέν ύπάρχει και πάντα ταύτα καθ' ήν έποχην σφοδρά έπίδημα μαστίζει τόν τόπον και δεινά έπιφυλάσσει είς τό μέλλον δι' αύτην.

Μετά πολλής λύπης μαυθάνομεν ότι τό αδελφάτον του ήμετέρου δημοτικού νοσοκομείου παρητήθη σύσσωμον και την παραίτησιν του έπέδωτο διά δικαστικού κλητήρος προς τόν κ. πρόεδρον του δημοτικού συμβουλίου. Τό αδελφάτον τούτο παρητήθη διότι έν τινι συνεδριάσει του δημοτικού συμβουλίου της παρελθούσης εβδομάδος ο κ. Δήμαρχος, δέν γνωρίζομεν τί παθών, άπήγγειλε δεινόν κατηγορητήριον κατ' αυτού και κατήγγειλε την διεύθυνσιν και την κατάστασιν του νοσοκομείου ύπό πάσαν έποψιν οίκτηράν, βηρυτάτας έπιρίψας μομφάς κατά του Άδελφάτου. Τό αδελφάτον άπαρτιζόμενον ύπ' άνδρών κατά πάντα αξιοτίμων, και ίσταμένων έν τη κοινωνία και τη συνειδήσει του κοινού είς θέσιν έν ή δέν δύναται να φθάσωσιν αι μομφαι του κ. Δημάρχου, δέν έχουσιν ανάγκην άπολογίας, άλλως τε περί της εύσυνειδήτου εκπληρώσεως του καθήκοντος μαρτυρεί ή κατάστασις του Νοσοκομείου, ήτις έστιν όλως άλλολοία εκείνης ήν ο κ. Δήμαρχος έξέθετο μετά τόσου έλαφρού συνειδήτου. Περί της καταστάσεως του νοσοκομείου πληροφορεί ήμας άνήρ δυναμένος να κρίνη περί τοιούτων καταστημάτων, επί τούτω μεταβάς είς αυτό και έξετάσας τά πάντα έν λεπτομερεία την έπομένην της δημορχικής καταγγελίας. Τό αδελφάτον έντούτοις δέν άπήντησε προς τόν κ. Δήμαρχον μόνον διά της παραιτή-

σεως, αλλά και διά της εύπικροσιάζου δριμύτητος του μέλους του κ. Νικολ. Βενετσανοπούλου διατελούντος ως γνωστόν και δημοτικού Συμβούλου. Ήν συνεδριάσει θθεν του δημοτικού συμβουλίου ο αξιοτίμος κ. Βενετσανόπουλος ού μόνον άνεσκεύασε μίαν προς μίαν τάς κατά του Άδελφάτου αιτιάσεις του κ. Δημάρχου, αλλά κατέστησεν αυτόν άπό κατηγορην κατηγορούμενον διότι ρητώς κατήγγειλε τον κ. Δήμαρχον ότι δι' όσων αναληθών και σφοκρηνικών είπε κατ' του αδελφάτου ήτε την άληθειαν είχε σκοπόν να έξυπηρεστή, μήτε τό συμφέρον του καταστήματος είχεν ύπ' όψει, άλλ' ικανέστο μόνον ύπό κομματικού πάθους μη ίκανοποιήντος ύπό του Άδελφάτου είπεν ότι ο κ. Δήμαρχος κατηγορεί του αδελφάτου, διότι δέν έδέχθη τόν παρ' αυτού διορισθέντα γενικόν έπόπτην του Νοσοκομείου, άθροπον άκαταλληλότητα και κλαδευτήν τό έπάγγελμα και δέν ήθέλησε να δημιουργήσθ θέσις περιττίας διά τό Νοσοκομείον και να τόκαταστήσθ πρυτανείον του κομματικού διότι δέν έδέχθη να παύσθ τόν διευθυντήν άθροπον γνωρίζοντα να έκπληροί τό καθήκον του άπταιστως, διότι τέλος δέν έδέχθη να άναγνωρίσθ ως ίατρόν του καταστήματος τόν παρ' αυτού διορισθέντα τοιούτον, άνευ της ψήφου του αδελφάτου, έναντίον του νόμου και των δικαιωμάτων αυτού. Βεβαίως διά τό αδελφάτον τό δημοτικόν συμβούλιον έπιφυλάσσει τυπικήν ίκανοποίησιν, διότι ούσιαστικής δέν έχει χρείαν ούχ ήτιον διά της άτασθαλου πολιτείας του κ. Δημάρχου τό νοσοκομείον έστερηθί αδελφάτου αξιοσέβασμου και άνταποκρινόμενου καθ' όλου εις τά φιλόανθρωπα και θήκοντά του. Ίδού πως άνταμείβονται παρ' ήμίν έκ περιωπής της δημοτικής άρχής οι φιλοτίμως έργαζόμενοι είς την άνάσκησιν της φιλανθρωπίας! Θά είναι τάχα άθροπον εάν άθριον δέν εύρεθώσιν ούτε δύο τίμιοι άθροποι να άντάλαβωσι την διεύθυνσιν των φιλανθρωπικών καταστημάτων, άφοιθά ώσι βέβαιον έκ των προτέρων ότι εάν έκπληρωσιν εύσυνειδήτως τό έαυτών καθήκον, εάν έλλοσ άντισταθώσιν είς την μεταβολήν των έμπεικτευμένων αυτοίς καταστημάτων είς πρυτανεία κομματικά, θα περιουσιθώσιν ύπό του κ. Δημάρχου έν τη έπισιμότητι της άρχής αυτού και ένώπιον του δημοτικού συμβουλίου, εκπροσωπούντος όλους τους δημότας. Λέγομεν τούτο, διότι δέν είναι ή πρώτη φορά ήν διά τοιούτους λόγους περιυβρίζεται αδελφάτον φιλανθρωπικού καταστήματος ύπό του ήμετέρου κ. Δημάρχου πρότινων έβδομάδων τά αυτα κατελλάλησε και κατά του αδελφάτου του Νοσοκομείου διά τοιούδίου λόγους της αυθαίρετου ή έπιβόλης προσωπικού, ύπερ τό αδελφάτον δέν έστρεψε να διορίσθ ή άναγνωρίσθ. Είς τόν κ. Δήμαρχον παρατηρούμεν ότι ο δρόμος έν έξελέξατο δέν θα τόν φέρη είς την έμπιστοσύνην του κοινού, έξ ής πρέπει να προσδοκεί και δάνειον και χρηματικά μέσα. Έφ' όσον η κοινόν βλέπει ότι ήλα τρέπονται είς θεραπειή κομματικών συμφερόντων και ίκανοποίησιν φίλων, τό συμφερώτερον εάν συνομολογήσθ δάνειον, ή κινή συνειδήσεως του τόπου και συνεπώς τό Δημοτικό Συμβούλιον, θα του τό άρνηθί και θα του είπθ σδέν είσαι ο άνθρωπος όστις δύναται εύλαβώς να διαχειρισθί τό κοινόν χρήμα.

Λιμενικά.

Ήσυστήσαμεν θερμώς είς τό προηγούμενον φύλλον την ταχεία λύσιν του λιμενικού ζητήματος ήτις άπόκειται ήδη, μετά τά στάδια άτινα ή ύπόθεσις αυτη διήνευσε, είς την επί του λιμένος έπιτροπήν, έπειδή είς την ταχεία λύσιν του περιλαλήτου καταστάτος Ζητήματος τούτου διαβλέπομεν τό συμφέρον της πόλεως και την αξιοπρέπειαν αύτης. Δυστυχώς ή σύστασις ήμών αυτη απέβη είς μάτην, διότι καθ' ά μαυθάνομεν μέχρι σήμερα μ' όλον ότι ή επί του λιμένος έπιτροπή συνήλθεν επανειλημμένως, είς ούδεμίαν πρσίβη

απόφραξιν, ούτε εις διάβημά τι υποσημαίνον επι-
κειμένην τήν απόφραξιν της· εκπλήτσει δι' ημάς
πλειότερον ο προβαλλόμενος της νέας ταύτης ά-
ναβολής λόγος· έρρέθη ότι η έπιτροπή έχουσα ά-
νάγκην περί μόρφωσιν της πεποιθήσεως πληρο-
φοριών τινων και αριθμών, καλεί τους μηχανι-
κούς· άλλ' ούτοι δεν εύρίσκονται πρόχειροι. Τοῦτο
είπαμεν εκπλήτσει ημάς, διότι εύλόγως έπιστεύα-
μεν ότι μεθ' όσα οι μηχανικοί και είπον και έγρα-
ψαν ούχι άπαξ ή δις, άλλ' επανειλημένως και
πολλάκι, μετά τα γενόμενα δαπανηρά πειράματα,
μετά τας άλλεπκλήλους γνωμοδοτήσεως των
νομικών, μετά την εύρειαν συζήτησιν ήν τό ζή-
τημα τούτο από δεκαετίας σχεδόν υπέκαψε, έδει
η έπιτροπή να έχη ήδη έσχηματισμένη σαφή περί
ούτου γνώμην και έτοιμον τήν λύσιν, ένα τεθή
τέρμα εις κατάστασιν όντως ζημιώδη. Έάν τή
άληθειά, μ' όλον τό άπλετον φώς τό επιχυσθέν
μέχρι τούδε επί του ζητήματος, υπό πραγματικήν
και νομικήν έποψιν, η έπιτροπή δεν έσχημάτισεν
είσαίτη γνώμην, άς έπιτραπή ήμιν να είπωμεν
οτι ούδέποτε θέλει σχηματίση τοιαύτην. Δεν πιη
στεύομεν ότι η έπιτροπή ένδοιάζει να αναλάβη
εις έαυτήν τήν εύθύνην όποιασδήποτε επί του προ-
κειμένου απόφασεως και ότι εν τή έσχάτη και
κρίσιμη στιγμή άπέλιπεν αύτη τό θάρρος, διότι
έν τοιαύτη περιπτώσει έπρεπε να παραιτηθή και
να άφήση τήν θέσιν εις άλλους έχοντας τό θάρρος
της γνώμης των και τήν τόλμην να υπέχωσι τήν
εύθύνην των πράξεών των, προσόντα άναπόφευ-
κτα παντός διαχειριζομένου υποθέσεις κοινού έν-
διαφέροντος και συμφέροντος.

Είναί πλέον καιρός η έπιτροπή ν' άποραθώ ή
ούτως ή άλλως, διότι η πόλις θέλει να γνωρίση
έν θά έχη λιμένα ή ού· και άν μόν θά έχη, να τόν
άπολαύση ή ή, έποταν δια των σιδηροδρόμων και
της τομής του έσθμου της Κορίνθου, νέα άνοίγον-
ται στάδια εις τήν άτομικήν δραστηριότητα και
πολλάκι πηγαί πλουτισμού· έν δε όχι, παύρη βα-
ρύνει φορολογημένη, χάριν έργου αίώνως μελετω-
μένου και ούδέποτε εκτελουμένου. Ο λιμενικός
φόρος, άνευ λιμένος είναι πληγή δεινή εις τον τό-
πον, όστις τόν έξαντλεί, πάσα δ' ήμέρα παρερχο-
μένη έπιτείνει τήν έξάντλησιν εις βαθμόν άνυπο-
λόγητον. Πεντακόσια χιλ. δραχ. άφαιρούμεναι
κατ' έτος από τό μικρόν ήμιν έμπόριον εις μάτην,
είναι τί άκατάληπτον, σχεδόν άδιδρητικόν. Ο
τόπος τον άδιδρητισμόν τούτον δεν δύναται να
πόν άνεχθή επί πλέον και τούτο πρέπει καλώς να
τό γνωρίση ή τε λιμενική έπιτροπή και η Κυ-
βέρνησις.

Εις θ σημείον περιήλθεν η λιμενική υπόθεσις δύο
όδοι μόναι άνοίγονται πρό ήμιν· ή η συμβιβασ-
τική λύσις της μεταξύ της εργολαβίας και της
έπιτροπής διαφοράς, ή η προσφυγή εις τά δικα-
στήρια. Έάν η έπιτροπή έπέσθη και πρέπει να
ήε πεπεισμένη ότι ο τόπος έπιτημεί τήν άπόκτη-
σιν του λιμένος ταχέως και χωρίς να μετολαθήτη
μακρά και πολυδαίδαλος διαδικασία, άς έλθη με-
τήν εργολαβίαν εις φιλικήν συνενόησιν και άς κα-
ταλήξη εις ένα συμβιβασμόν· άς άναγνωρίση τας
πραγματικές ζητίας αύτης και άς κανονίση τά
της εξακολουθήσεως και περαιώσεως του έργου
κατά τρόπον έξασφαλίζοντα αυτάς άνευ νέων πε-
ριπλοκών και θραδυτήτων· τό ζήτημα όλίγων έ-
κατοντάδων χιλ. δραχ. επί πλέον, είναι καθ'
ημάς ζημία έλαχίστη, άπέναντι της έκ των ά-
ναβολών και της διαίωνίσεως της άβεβαιότητας
και της φορολογίας ζητίας. Έάν δε τούναντιον η
έπιτροπή φρονή ότι η πόλις δεν έννοεί να δαπα-
νήση διά τήν άπόκτησιν λιμένος πλέον του άρχι-
κώς συμπεφωνημένου τιμήματος, ή ότι δύναται
άνει του τιμήματος τούτου και διά της κατ' ά-
ποκοπήν εργασίας να εύρη άλλον εργολάβον, άς
δειξη εις τήν υπάρχουσαν εργολαβίαν τήν έδάν των
δικαστηρίων.

Αιά να έκφέρη μίαν των άποφάσεων τούτων
η έπιτροπή κέκταιται ήδη όλκ τά στοιχεία και
μη ζητη νέα, άτινα ούδέν νέον θέλουσι προσκο-

μίσει αύτη. Η έπιτροπή άς άντλήσῃ έκ της συ-
νειδήσεώς της τό θάρρος της γνώμης της, άλλά
πρό πάντων εις τό άντλήσῃ ταχέως, διότι μετ'
όλίγον θά κατακριθώ ώς άβουλος και δειλή, θ'
αναλάβῃ δε εις έαυτήν τήν εύθύνην των συνεπειών
των άναβολών, ήτις καλώς σταθμιζόμενη δεν εί-
ναι μικρά.

Η κατωτέρω περί προσωπικής κρατήσεως
διατριβής, άπάντησις εις τά περί του θεσμοῦ
τούτου γραφέντα επί έσχάτων εν τή 'Ακρο-
πόλει άπεστάλη ήμιν πρό ήμερών, έβράδυνε
δε η δημοσίευσίς της, δι' έλληψιν χώρου.

Φίλε κύριε Κ. Γαλιόπουλε

Δεν θά επανερχώμην επί του θεσμοῦ της άρ-
σεως της προσωποκρατήσεως, έφ' ού έγένετο τα-
σαύτη έφημεριδογραφική συζήτησις, και δικαίως,
άτε δὴ έξαντληθέντος τέλεον του ζητήματος τού-
του, και καθ' ημάς αναγκάιου εν τή κοινωνία μας
θεσμοῦ, ως εν τῷ προηγούμενῳ άριθ. του 'Αφορο-
λογουμένου' άπεδείξαμεν, ά, δεν επροκλούμεθα
εκ τεσσάρων κατ' εσριν εν τή 'Ακροπόλει' άρ-
θίων υπό άστερισμόν, πραγματευομένων υπό οι-
κονομικήν, ως επιγράφει, έποψιν τό ζήτημα.

Άληθώς ο κύριος ούτος του όποιου τας γνώ-
σεις, σεβόμεθα μετά κοπιώδους αναλυτικότητας
και ούκ εύαριθμών κοινωνικών αναλογιών, πάσχει
ν' άποδείξη ότι συμφέρει υπό γενικώς οικονομικήν
και κοινωνικήν έποψιν η άρσις της προσωποκρα-
τήσεως. Έπειδή όμως άπασαι αί θέσεις έφ' ών
θεμελιώθι τό συμπέρασμά του, είτε εξ άτελών άν-
τιλήψεων, είτε εκ θεωρίας και μόνης όρμώμενος
ως μη εν τή πρακτική κοινωνία έσως θιώσαι, είσι
σφαλεραί, έπεται λογικώς ότι και τό συμπέρασμά
του έσφαλμένον έστίν.

Έν πρώτοις σφάλλει πιστεύον ότι ο περιορι-
σμός της έμπορικῆς πίστεως, διά της άρσεως της
προσωποκρατήσεως, ώφελήσει τήν γεωργίαν, ως
αναχαιτιζομένον των χωρικών του να κατέρχον-
ται εν ταις πόλεσι, και καταλαμβάνουσι τας
θέσεις των μεταπραττών και γυρολόγων του μι-
κροεμπορίου δηλ. λίαν δυσναλόγως των λοιπών
έθνών, των έρημούτων τας κόμας και τά χωρία
των, και ότι κατ' άσύνεσιαν παρασχεθήσεται
και τοις άστοις εύθυσία τις εις τά της συντηρή-
σεώς των χριζόντα, τροφίμα τε και ίματισμόν,
ως εκ της όλιγοστεύσεως των μεταπωλητών, ήτοι
των β'. ή γ'. χειρών. Άλλ' είναι άληθές τό τοι-
ούτον; Ηίς μεγίστην άπάτην εύρίσκειται πιστεύον
ότι εις τας χείρας των εκ των όρέων κατεργαμέ-
νων χωρικών μεταμορφουμένων εις μεταπρατάς
περιέρχεται τό μικροεμπόριον· εξ εναντίας ένταύθα
όπου πρωτεύει τό εμπόριον, και εν και; λοιπαίς
της 'Ελλάδος πόλεσι άνάλόγως, οι μεγα-
λέμποροι μας καταρτίζονται εκ χωριατοπαί-
δων, άτινα οι γονείς των πρό 20—30 έτών και
πλέον έφερον κ' έτι και νυν εξακολουθούσι θέτοντες
υπηρέτας εις έμπορικά καταστήματα, κατ' άρχάς
υπό δοκιμασίαν 1—2 έτών, κατόπιν υπό μισθόν,
και θεσμίδόν μετά 10—15 έτών διαμονήν η μα-
θητέαν διά των υπηρετικών μισθών των κλπ. ποι-
κίλων οίκονομικών των εμφανίζονται έμποροι άνε-
ξάρτητοι, άνοίγοντες καταστήματα πλήρη, είτε
ίματισμού, είτε τροφίμων, είτε προϊόντων, είτε
και βιομηχανίας κατ' άς τάσεις και γνώσεις
του έκαστος· μαρτύρια μεγαλόφωνα πλείστα έ-
χομεν τοιούτων άξιοτίμων προσώπων ν' αναφέρω-
μεν· άλλά τό θεωρώμεν περιττόν, άν και πρός
τιμήν των. Τ' αυτά συμβαίνουσι και εν Πύργῳ
Καλάμας κλπ, έμπορικῆς κέντροις· ώστε εκ χω-
ρικών δεν άπαρτίζηται η τάξις των μικροεμπόρων,
η της γύρας, άλλ' εκ κυρίως άστοπαίδων, άτινα
δεν καταδέχονται να υποδληθώσιν ως δούλοι,
ούτως είπειν, ως τά χωριατόπουλα, άλλ' ούδὲ
και προσλαμβάνονται εύκόλως, ως μη σκληραγω-
γημένοι ούδ' εύπειθείς, άλλ' άμέσως εις τό άε-
ξάρτητον σπεύδοντες προτιμώσι λεμόνια να προ-
τοπωλήσωσι, κ' ακολουθώσιν κομβία, καρφίτες, κορ-

δέτες, και θεσμίδόν τζιζιτα κλπ. άλλως τε, και
γελοϊον έστι να κάρνωμεν λόγον περί γεωργίας
έν τῷ πατοίδι μας, ένθα με τό του επί 'Ισιόδου
άροτρον, με τους έξαντλημένους πρό άμνημονεύ-
των χρόνων, άγραύς μας, ή πλάγια, (καθόσον η
'Ελλάς, ως θουνόδης σπανίζει άάσεως), με τήν
στέρκσιν συγκοινωνίας, και τήν έλληψιν των παν-
σθενουργών γεωργικών τραπεζών, δανείζουσδν πρός
4—5 τό πολυ τοις 0]0 είναι γελοϊονά πιστεύω-
μεν ότι διά της άρσεως της προσωποκρατήσεως
θα πειθαναγκάσωμεν τους χωρικούς μας να μη κα-
τέλθωσιν εις τά παράλια πρός εύρεσιν άροτρο, και
θα έγκαθειρθώσιν εις τά ζηροχώρατά των, ένα
συναγωνισθώσι πρός τίνας, ούτοι οι νάνοι· πρός
τους Γιγαντας, τήν Αίγυπτον, και τήν 'Αμερικήν!
τάς εκ τε της φύσεως και της τέχνης άειπαρθέ-
νους ταύτας γαίαι(!) δεν μνημονεύουεν τήν 'Ερι-
βώλακα Θεσσαλίαν μας, ήτις, άφ' ής τήν άπε-
κνήσαμεν, πρό θείας, έγκαιμονούσα, πάσχει δυσ-
τοκίαν. Ο άνθρωπος σπουδει όπου εύρίσκει η νο-
μιζει άνετώτερον τόν βίον· ο δ' 'Ελλην φύσει με-
γαλεπίδουλος όργά άκατασχέτως όπου τοιούτος
εμφανίσται, κ' άν άνακόψῃ τήν πορείαν του, άλλ-
λην θά έπινοήσῃ άτραπόν, ένα έξέλιθ τό φραγ-
μόν. Άπαντα τά παράλια της Πελοποννήσου,
από της Κορίνθου μέχρι του Γαινέρου, και μέγα
μέρος των της Ρούμελης είσαίτη, συνοικισθέντα
από τους χωρικούς των μεσογείων, ούτινες δεν
ήδύναντο να ζήσωσι με τά πτωχοχώρατά των,
ένεργυτεύθησαν μεταβλήθέντα εις χλοερά και έπι-
κερδή φυτώρια σταφιδάμπελων. Διατί η Δίβρη,
Λιβάριτζι, Κερπινή κλπ. κεφαλοχώρια έρήμωσαν;
διά τους άνω λόγους· άν προσθέσῃτε και τας με-
ταναστεύσεις· αίτινες φυσικώς κατ' άς συλλο-
γισμούς του διατριβογράφου θ' αύξήσωσιν, έξετε
πλήρη είκόνα της κυρίας άπασχολήσεως των άπα-
δημόντων χωρικών, μηδασμῶς, ή σπανίως τό μι-
κροεμπόριον μετεργουμένων. Οι άνά έκαστουτάδας
πρό τινων έτών παίδες 'Αρκάδων έγκαταλείψαντες
τά ζήρα και άγωνα όρη των και επιδραμόντες
τάς παραλίους και λεγαλουπόλεις της 'Ελλάδος
πόλεις, οι ότρηραί ούτοι Πορτινιοί θεράποντες
και σανδαλοσιλθωταί, οι επί άμοιβή 5—10 λε-
πιών μεταφέροντες οίκοι τα χρεώδη των οικο-
γενειών, πόθεν όρμήθησαν εις τήν έπιπόησιν της
νέας ταύτης βιομηχανίας; εκ της έξαντλημένης
χώρας των· μη και ούτος, μετά άπόκτησιν μι-
κρών κεφαλαίων είσπηδήσωσιν εις τό μικροεμπόριον;
στερούντες τήν χώραν των γεωργικών θραχιδών
των; έσως η φράσις έξέκλινεν κάπως επί τό κοιν-
μικόν, άλλ' η όρμη του λόγου, και η σπουδαί-
της του θέματος άνεπασιδήτως μας παρέσειεν.

Άβάσιμος εκ θεμελίων και ο συλλογισμός της
εύθυσίας προκυφούσης εκ της όλιγοστεύσεως του
μικροεμπορίου. Ούδεμίαν διαφοράν εύρίσκει ο άγο-
ραστής παρά του μεγαλεμπόρου άγοράζων 1 ή 2
κομ. πανί, ή μακταπολάμ, ή παρά του μεγαλο-
τροφοπώλου όρίζαν, καρφέ ή ζάκχαριν, ή αγορά-
ζων ταύτα από του μικροεμπόρου. Καθόσον ο με-
γαλέμπορος σπεύδων να πωλήσῃ τό πράγμα του
χονδρικό· δια να έξασφαλίση εν έποιοδήποτε
κέρδος άφ' ένός, άποσύργηδὲ και τήν όχληρίαν της
λιανοπωλήσεως άπαλλοτριώ άμέσως τούτο και με
μικρόν κέρδος, άνανεών τήν παραγγελίαν, διότι
ο μέγας κύκλος φέρει τά κέρδη· ο β'. δε κάτοχος
η μεταπωλητής της προθεσμίας, τον τόκον άν κερ-
δίξη, επίσης πωλεί εύχαρίστως και διά τον ίδιον
λόγον του να κάμη μεγαλητέρας έργασίας, και διά
να αύξήσῃ τήν πίστιν του· διά της έμπεροθέτου
πληρωμῆς, άλλως τε εδρισκόμενος εις άμφισβολίαν
άν εκ της συνεχούς ήδη μάστιχα αύξομοιώσεως
του συναλλάγματος (canbio) παρατείνων τήν
πώλησιν του, θα ώφεληθῃ τάχα. ή θα ζημιωθῃ.
Τούτ' αυτά συμβαίνει έφ' όλων των ειδών ίματι-
σμού, τροφίμων κλπ. και περιττόν να φέρωμεν
παραδείγματα· πάς τις έχων πείραν τινά του
κόσμου τά γνωρίζει· εν μόνον πρόσφατον προχεί-
ρις ένθυμούμεθα ήδη, ότι καθ' όλον τό τεσσαρα-
κονταήμερον όπαστός μπακαλάς από τους φορτιά

ὄλην τὴν ἀγοράσαντας τροφικόλας, ἕως τοὺς μικροτέρους τῶν ἀπωτέρων συνοικίων μικροπωλητῶν, ἐπωλείτο πρὸς 130 λεπτὰ τὴν ὀκταν, τὴν αὐτὴν δηλ. τιμὴν ὥστε φρούδα καὶ ἡ ἰδέα τῆς εὐθηνίας.

Ἰδόμεν τώρα ἂν ἀφελήσῃται ἡ μικρὰ γεωργοκτηματικὴ τάξις ἀπαλασσομένη τῆς τοκογλυφίας. Ἐνταῦθα κ' ἐν ἀπάσῃ σχεδὸν ταῖς μεγαλοπόλει τῆς Πελοποννήσου, (διότι ἐν ταύτῃ διασπείρονται καὶ ἀπορροφῶνται τὰ ἑκατομύρια) ἡ τάξις αὕτη δανείζεται ἐπὶ προστιγίματι τῶν καρπῶν τῆς σααρίδος ἰδίως, σύκων κλπ. ἐπὶ ὑποθήκῃ κτηματικῇ, σπανιώτατα δὲ ἐπὶ τῇ προσωπικῇ ἀξίᾳ τοῦ δανειζομένου· μετὰ τὴν συγκομιδὴν δὲ τῶν καρπῶν τῶν, παραδίδουσι πρὸς τοὺς δανειστέας τῶν σταφιδιοθηκαρίων, ἢ σύκων κλπ. τούτους, καὶ λογαριάζοντες μετ' αὐτῶν τὴν ἀξίαν τοῦ πράγματός τῶν, ἱκπτόουσι τοῦ τόκου καὶ λ. π. δικαιωμάτων, ἢ λαμβάνουσι τὸ περίσσευμα ἢ μένουσι καὶ διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος ὑφείλονται ὥστε καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἡ τάξις αὕτη ἐκμυζᾶται ὑπερμέτρως ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω, ὡς τοκογλύφων ἐπὶ ὑποθήκῃ δανειζόντων, διότι ὡς προείπον, οὔτε 5 ο/ο εἰσὶν οἱ δανειζόμενοι ἐπὶ τῇ προσωπ. τῶν ἀξία· πάλιν μετὰ τὴν θέσιν παράσχει ἡ ἀρσις τῆς προσωπικῆς ἡσέως; ἐξ ἑνὸς ἰσθ. θὰ δυσχερᾶν τὴν θέσιν τῶν ὀφεισῶν ἀφ' ἑγγύων, διὰ καταπιστικωτέρων ἐπινοήσεων, πρὸς ἐξισφάλισιν τῶν ὄσων δανεισθῶσι· καὶ ἰδοὺ βλαβὴ διττὴ καὶ ἀτομικὴ καὶ κοινωνικὴ.

Τὸ ὅτι δὲ οἱ τοιαῖαι οἱ τοκογλύφοι πιθανὸν νὰ ζημιωθῶσι μὴ εὐρίσκοντες νὰ δανείσωσιν ἀσφαλῶς τὸ χρήμα τῶν εἶναι γελοῖον εἰς τόπον ἤδη ἀναγεννώμενον διὰ τοῦ ἐμπορίου, τῆς συγκοινωνίας, σιδηροδρόμων, ἔθ. ἀδιάκίπως ἀγοράζονται, καὶ πωλοῦνται κτήματα, οἰκόπεδα, οἰκοδομοῦνται οἰκοὶ μεγαλοπρεπεῖς καὶ τόσα ἄλλα ἔργα ἐπιτελῶνται.

Μάταιον νὰ ὀλεμθῇ καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ὁ συναγωνισμὸς δὲν φέρει τὴν εὐθηνίαν, διότι εἶναι τόσῳ αὐ ἀπόδεικτο· εἰς πάντα συναναστροφόμενοι μὲ π. κινὸν ὥστε ὁ ἀρούμενος τοῦτο, φαίνεται ὅτι κεκλεισμένους ἐν τῷ οἴκῳ του καὶ καταγινόμενος εἰς μελέτας ἀγνοεῖ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ γινόμενα· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ἄπλοοι καὶ ἄπτοοι γνωρίζοντες ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, ὅτι ὁσάκις εἰσάγονται ἐξ ὠθεν κρέατα ἐπέρχεται συναγωνισμὸς κ' ἐκπιτωτικῶν τιμῶν, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἀφθονία κ' ἐπισώρευσις ἰχθύων, αἰγῶν, ὀπῶρων κλπ. ἐπιφέρει τὴν εὐθηνίαν, ὡς ἐπὶ παραδείγματι πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἐνταῦθα, ὡς ἐκ τῆς ἀφθονίας προελεύσεως ἀμνῶν ἐκ τῶν ἀστραγιστῶν μερῶν ἐσραγμένων ἀπὸ δρ. 2,80 τὴν ὀκτ. κατήτησαν εἰς δρ. 1,60, ἐκπληττίμεθα διὰ τὴν ἀγνοίαν καὶ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ ἀνδρός, ἵσως ἐν μέσῃς Ἀθήναις ζῶν, λησμονεῖ, ἢ ἀγνοεῖ ὅτι ἀρ' ἤ; συνεταιρισμοὶ διάφοροι εἰσῆγαγοὶ τὰ ἐκ Ῥωσσίας κερασφόρα ζῶα, πρότινων ἔτων ἰδῶν, κ' ἐπῆλθεν ἀφθονία καὶ συναγωνισμὸς, παρηκολούθησε καὶ ἡ εὐθηνία· ἀλλὰ τέλος πάντων τὰ φρονήματα τῶν ἐκ Ῥωσσίας πλημυρησασῶν ἀλεκτόρων ἢ ὀρνίθων κατὰ τὰς λεξάσας ἤδη ἑορτᾶς, τῶν παρεπαινομένων καὶ παρὰ τῆς Ἐφημερίδος, ἐν τῇ τὰ ἄνω ρηθέντα τέσσαρα ἄθρα του, διὰ τὴν παχύτητα, καὶ σχετικὴν εὐθηνίαν δὲν τὸν διήγειρον ἕνα μᾶλλον τὴν προελευσίν των, καὶ γευθῆ ἐξ αὐτῶν;

Ὅστε ἀφοῦ ἡ γεωργία (ἂν δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν γεωργίαν ἐν τῇ πατρίδι μας) διὰ τοὺς ἄνω ἐκτεθέντας λόγους δὲν θὰ μεγαλυθῇ πρὸς τὸ κοινόν, οὐδὲ πρὸς ἴδιον ὄφελος, καὶ πιθανότερον νὰ ἐλαθῆ, διὰ τῆς ἐνδεχομένης μεταναστεύσεως τῶν μικροπύρων, ὡς ἀφερεγγύων, διὰ τῆς ἀρσεως τῆς προσωπ. κρατήσεως, ἀφοῦ ἡ μεγάλη τάξις τῆς κοινωνίας, οἱ καταναλισκόντες εἰς ἐνδύματα, τροφίμα κλπ. ἀποσκευῆ· ὅχι μόνον δὲν θὰ κερδίσῃ, ἀλλὰ καὶ θὰ ζημιωθῇ, ἐλαττωθισμένου τοῦ συναγωνισμοῦ, κατὰ συνέπειαν δὲ, καὶ τῆς εὐθηνίας, ἀφοῦ οἱ τοκίζοντες χρήματα ὑπερμέτρως, ἔχουσι διαφόρους πόρους πρὸς τοποθέτησιν τῶν περισσευμάτων των, οὐδὲ θὰ παταχθῶσιν ὡς τοκογλύφοι

ἀφοῦ τράπεζαι γεωργικαὶ δανείζουσαι πρὸς 3, 4 ἢ 5 ο/ο δὲν ὑφίστανται εἰσέτι, ἀφοῦ τὸ μικροπύριον ἀναμφισβητήτως θὰ πάθῃ. ὡς καὶ παρὰ τῶν ἀντιδοξούντων ἐμολογεῖται, διατί νὰ ἀρωμεν ἄβν, εὐ κείμενον ἔτι καὶ κακόν· κατὰ τὴν ὁμ. εἰν ἑτέρου ἐμοφρονοῦντος ἡμῖν διατριβογράφου;

Θυμῆσασθε τῷ ὄντι Ἀκαδημαϊκὴ διδασκαλία ἢ ἐκδρομὴ τοῦ ἄνω ὑπὸ Α. Β. Γ. Δ ὑπὸ ἀστερίσκον διατριβογράφου, διὰ τὴν ἀναλυτικὴν καὶ τὴν ὑπομονὴν, οὐχὶ δὲ ἀτυχῶς πραγματικὴ καὶ ἐξαιρέσιμος ἀλήθεια. Π. Π.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἡ Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς, τοῦ καθηγητοῦ Κ. Παπαρηγοπούλου, ἥς τὴν δευτέραν ἔκδοσιν ἐπιθεωρημένην καὶ ἀνασκευασμένην ἀνέλαθον τὰ ἐν Ἀθήναις καταστήματα τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου, ἐπεραιώθη ἤδη, μετ' ἀκριβεστάτων πινάκων τοῦ ἀρχαίου, τοῦ μακεδονικοῦ τοῦ μεσαιωνικοῦ καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἑλληνισμοῦ. Ὅτι τὸ περισπούδαστον τοῦτο ἔργον, ὁπερ δὲν πρέπει νὰ λείπῃ ἐξ οὐδεμιᾶς ἑλληνικῆς οἰκογενείας ἢ βιβλιοθήκης καὶ ὅπερ εἶναι μοναδικόν ἐν τῇ ἡμετέρα γλώσσῃ, ἐγένετο κτήμα τοῦ κοινῶν πολῦτιμον, διότι ἡ σχετικῶς εὐωνος τιμῆ τοῦ τοῦ καθιστᾶ προσίτον παντὶ φιλαγνώστῃ. Ἡ Ἱστορία αὕτη συνιστάμενη ἐκ πέντε ὀγκωδῶν τριῶν, ἀπαρτιζόντων ἐν ὅλῳ 257 τυπογραφικὰ φῶλλα μεγάλου 8ου σχήματος, ἦται σελιδ. 4080 τιμᾶται μέχρι τῆς 31 Μαρτίου ε.σ. δραχ. 50 πλὴν τῶν ταχυδρομικῶν, ἀποστέλλεται δὲ ἀσφαλῶς εἰς πάντα ἐμβάζοντα τὸ ἀντίτιμον μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν· πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου.

Βιβλιοθήκη τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἐκδομένη κατὰ μῆνα ὑπὸ Εὐνοφῶντος Δ. Ζύγουρα καθηγητοῦ, εἰς φυλλάδια ποικίλης ὕλης ἀντὶ λεπτῶν 25 ἕκαστον εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν. Ὁ ἐκδότης προτίθεται νὰ χορηγήσῃ τῷ λαῷ ἀνάγνωσμα ὠρελίμων, εὐληπτον καὶ εὐώνον καὶ ἄποτρέψῃ αὐτὸν ἐξ ἀναγνώσεων ἀνωφελῶν καὶ βλαπτικῶν. Ἐάν κρινώμεν ἐκ τοῦ πρώτου ἐκδοθέντος φυλλάδιου πραγματευόμενον ἐν γλώσσῃ σαφῇ ἀπερὶ μορφώσεως ἀγωγῆς καὶ παιδείσεως, ὁ σκοπὸς τοῦ ἐκδότου ἐπιτυχάνεται, διότι ὁ λαὸς ἀποκτᾷ ἀνάγνωσμα ὄντως κατὰ πάντα ἀξιοσύστατον, ἰδὲν νάμενον ἢ ἀποθῆ αὐτῷ ἐπωφελέστατον καὶ νὰ τὸν καταστήσῃ καλλήτερον ἑαυτοῦ. Τὸ ἔργον τοῦ κ. Ζύγουρα πρέπει νὰ ὑποστηρίχῃ παρ' ὅλων τῶν φιλοπροσῶν, διότι ἐν τῇ μικρότητι αὐτοῦ ἐνέχει μέγα κοινωνικὸν ἀγαθόν.

Εἰδοποιεῖται τὸ σεβαστὸν κοινὸν ὅτι ἀπὸ τῆς αὔριον 22 Ἰανουαρίου αἰ ὑπ' ἀριθ. 111 (ἀναχωροῦσα ἐξ Αἰγίου τῇ 6, 45 π. μ.) καὶ 114 (ἀναχωροῦσα ἐκ Πατρῶν τῇ 4, 20 μ. μ.) ἀμαξοστοιχίαι θέλουσι σταθμεῦσαι εἰς θέσιν Αζμπύρι ἐπὶ ἐν λεπτῶν τῆς ὥρας.

Προσέτι δὲ ὅτι ἡ ὑπ' ἀριθ. 114 ἀμαξοστ. ἡ τῶς ἀναχωροῦσα ἐντεύθεν τὴν 4, 20 μ. μ. θέλει ἀναχωρεῖ τοῦ λοιποῦ μέχρι νεωτέρας εἰδοποιήσεως 10 λεπτὰ ἐνωρίτερον ἢ τοὺς τὴν 4, 10 μ. μ.

Πάτρις τῇ 21 Ἰανουαρίου 1888. (Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ σταθμοῦ)

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΙΑΦΡΟΔΟΜΩΝ Π. Α. Η

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Πρακτικῆς 15 τρέχοντος τοῦ ὀρυμολόγιον τῶν ἀμαξοστοιχιῶν τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθεῖ:

Table with 2 columns: Destination and Price. Includes entries for Πειραιῶς, Ἀθηνῶν, and prices like 7 π.μ. 10.50 π.μ. 4 μ.μ.

Table with 2 columns: Destination and Price. Includes entries for Κόρινθον, Αἴγιον, Πάτρας and prices like 11.10 π.μ. 2.47 μ.μ. 8.50 π.

Table with 2 columns: Destination and Price. Includes entries for Πατρῶν, Αἴγιου, Κορίνθου and prices like 7 π.μ. 11.40 π.μ.

Table with 2 columns: Destination and Price. Includes entries for Ἀθῆνας, Πειραιᾶ and prices like 5.28 μ.μ. 8.45 π. 12.10 π.

Table with 2 columns: Destination and Price. Includes entries for Ναυπλίου, Μύλ. Ναυ., Ἀργους, Κόρινθ., and prices like 10 π.μ. 3.05 μ.μ.

Ἐκτός τῶν ἄνω, τοπικαὶ ἀμαξοστοιχίαι λειτουργοῦσιν ἅπασι τῆς ἡμέρας μεταξὺ Κόρινθου—Ξυλοκάστρου, Αἰγίου—Πατρῶν καὶ ἀντιστρόφως. Ἐπίσης τετράκις τῆς ἡμέρας μεταξὺ Ναυπλίου—Ἀργους—Μύλων καὶ τανάπαλιν.

Αἱ ἀμαξοστοιχίαι αἱ ἀναχωροῦσαι τὴν 10.50 ἐκ Πειραιῶς καὶ 11.40 ἐκ Πατρῶν σταθμεύουσι μόνον εἰς τοὺς διαμέσους σταθμοὺς, αἱ δὲ λοιπαὶ καὶ εἰς ὅλας τὰς στάσεις.

Ἀθῆναι 11 Ἰανουαρίου 1888. Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διευθύνσεως.

Ὁ ἱεροκέρυξ κ. Ἡλίας Βαχόπουλος ὀμιλεῖ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Παντανάσσης.

ΛΙΠΑΣΜΑ ΧΗΜΙΚΟΝ

Δι' ἀμπέλους καὶ καρποδαιπέλους τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ ἐργοστασίου

SCHLOESING FRÈRES

Πωλεῖται ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Χρυσανθοπούλου (φαρμακείου Γ. Καραλήτσου).

Ἐδρυτέρας πληροφορίας δύνανται νὰ λάβωσιν οἱ βουλόμενοι παρὰ τῶν ἐν Πειραιεὶ κ. κ. Σ. Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ καὶ Σας.

Γνωστον ποιῶ τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι ἐν τῷ φαρμακείῳ μου εὐρίσκειται ἀγνή ὕλη δαρμακίως ἀρίστης εἰς σωληνάρια ἐκ τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Ἀλ. Δευτεραίου. Οἱ ἐπιθυμοῦντες δύνανται ἀπὸ σήμερον νὰ προμηθευθῶσι τοιοῦτην.

Ἐν Πάτραις 7 Ἰανουαρίου 1888. Γ. Α. ΚΑΡΑΚΙΤΣΟΣ.

ἘΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ τῆς 15 Μαρτίου ε.σ. ἡ οἰκία Π. Χοῦδα, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλαβρύτων, ἐν ἣ κατοικεῖ ἤδη ὁ κ. Παναγ. Ν. Πράτζικας. Ὁ βουλόμενος συνονοηθῆτω μετὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου.

Παιδαγωγὸς ἐξ Ἑλβετίας γνωρίζουσα τὴν Γαλλικὴν, Ἀγγλικὴν καὶ Γερμανικὴν συνάμα δεξωγραφικὴν καὶ πιάνο ζητεῖ παραδόσεις εἰς οἰκίαν ὅ ἔχων χρεῖαν ταύτης ἀπευθυνθήτω εἰς τὸ τυπογραφεῖον μας.

Διδάσκαλος τῆς νέας μεθόδου ἀναλαμβάνει παραδόσεις. Πληροφορίαι παρὰ τῷ καταστήματι κ. Κοζάκου.

Εἰς τοῦ Θεοδώρου Σταθούλια τὸ Μαγαζὶ πλῆσιον τῆς Δυτικῆς ἐκκλησίας πωλεῖται Βούτυρον Μωραϊτικόν ἐκλεκτῆς ποιότητος δραχ. 4 καὶ 20 ἢ ὀκτ.